

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **N. B.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2025, č. j. 1 A 34/2025-19, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalovaný (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku, kterým Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) zrušil rozhodnutí stěžovatele ze dne 15. 8. 2025, č. j. CPR-25269-3/ČJ-2025-930310 V236, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Uvedeným rozhodnutím stěžovatel zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 4. 7. 2025, č. j. KRPA-212634-15/ČJ-2025-000022-SV, o uložení správního vyhoštění žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 2 roky a doba k vycestování na 15 dnů od právní moci uvedeného rozhodnutí.

[3] Společně s kasační stížností podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel jako důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že by nyní musel do svého rozhodnutí promítnout názor městského soudu, který považuje za nesprávný. Stěžovatel odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS, ve kterém rozšířený senát poukázal na možné negativní aspekty související s přezkumem rozsudku krajského

(městského) soudu, který zrušil správní rozhodnutí a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení. V nyní projednávané věci je potřeba přiznat odkladný účinek, jelikož by jinak mělo být o věci stěžovatelem opětovně rozhodnuto, avšak po případném zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu by původní rozhodnutí stěžovatele „obživo“. Vedle sebe by tak mohla stát dvě odlišná správní rozhodnutí o téže věci, což je nežádoucí a procesními instituty obtížně řešitelný následek. Tato skutečnost by představovala zásah do právní jistoty účastníků řízení, kterému lze předejít právě přiznáním odkladného účinku. Veřejný zájem spočívá v potřebě předcházet existenci vedle sebe stojících opačných rozhodnutí, která negativně ovlivňují právní jistotu účastníků řízení. Tento stav také představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[5] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zdůraznil, že nepřiznáním odkladného účinku nebude nijak ohrožen ani narušen veřejný zájem. Naopak přiznání odkladného účinku by vedlo k dramatickým následkům dopadajícím do života vyhoštěného cizince (žalobce), které by v případě neúspěšnosti kasační stížnosti znamenaly povinnost státu hradit odškodnění za vzniklou újmu a vynaložené náklady. Proto žalobce navrhl zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] V souladu s § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Přiznání odkladného účinku je mimořádným institutem, kterým jsou před meritorním rozhodnutím o kasační stížnosti prolomeny právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského (městského) soudu, na které je třeba nahlížet jako na zákonné a věcně správné až do jeho případného zrušení zákonným postupem. Odkladný účinek by tak měl být přiznáván jen v ojedinělých případech za splnění výše vymezených podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v této věci splněny.

[9] Nejvyšší správní soud v první řadě posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám a v této souvislosti zdůrazňuje, že břemeno tvrzení i břemeno důkazní nese stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje. Je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil, jakou konkrétní újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, či ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Tato újma zároveň musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

pokračování

[10] Přiznání odkladného účinku je nepochybně představitelné i v případě kasačních stížností žalovaného správního orgánu, byť v omezenější míře než na straně žalobce; viz např. výše zmíněné usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Ans 3/2006-49; z tohoto usnesení, na které odkazoval stěžovatel, je však patrné, že i v případě kasační stížnosti podané žalovaným je nezbytné naplnit podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[11] Obecné tvrzení o povinnosti promítnout do následného rozhodnutí názor městského soudu, který stěžovatel považuje za nesprávný, důvod pro přiznání odkladného účinku nepředstavuje. Pokud by samotný procesní vývoj ve správním řízení představoval újmu odůvodňující přiznání odkladného účinku, musel by být odkladný účinek přiznán téměř každé kasační stížnosti správního orgánu, jehož rozhodnutí krajský (městský) soud zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Takovýto postup by zjevně odporoval smyslu a účelu právní úpravy, která přiznání odkladného účinku vyhradila pro mimořádné případy dosahující intenzity definované v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zároveň by přiznání odkladného účinku jen pro možnost následného „obživení“ původního správního rozhodnutí mohlo ve svém důsledku vést k nerovnosti stran a porušení § 36 odst. 1 s. ř. s. Žalobci by přiznání odkladného účinku mohli dosáhnout jen za skutečně výjimečných okolností, zatímco žalovanému by postačovalo toliko to, že krajský (městský) soud jeho rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ostatně Nejvyšší správní soud již v minulosti výslovně dospěl k závěru, že „[h]rozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 a § 107 s. ř. s.)“ srov. v podrobnostech usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS.

[12] Je tedy zřejmé, že zcela vágní tvrzení stěžovatele, která se týkají toliko hrozby existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci v důsledku možného „obživení“ nyní zrušeného rozhodnutí, samy o sobě nezaznamenají nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním právního účinku může vzniknout jiným osobám. Je sice pravdou, že případná existence dvou správních rozhodnutí v téže věci je procesně poměrně obtížně řešitelná, lze si ovšem představit její řešení na legislativní úrovni. K tomu ostatně přistoupil zákonodárce např. v § 124a zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, který výslovně řeší situaci, kdy Nejvyšší správní soud ruší rozhodnutí krajského soudu, kterým došlo ke zrušení rozhodnutí správce daně.

[13] Na základě uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[14] Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku je dočasné povahy a nijak nepředjímá, jakým způsobem bude o kasační stížnosti meritorně rozhodnuto.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 12. listopadu 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu